

Sygn.akt III Nsm 182/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Ewa Kosiorowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Sławomir M.

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27/01/2020 roku w R.

Sprawy z wniosku M. L.

z udziałem Ł. C.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnim I. C.

postanawia

1. oddalić wniosek;
2. obciążyć strony kosztami postępowania w poniesionym zakresie.

UZASADNIENIE

Sygn. akt III Nsm 182/19

UZASADNIENIE

W dniu 4 marca 2019 roku wnioskodawczyni M. L. wniosła do tut. Sądu wniosek pozbawienie władzy rodzicielskiej uczestnika postępowania Ł. C. nad jego małoletnim synem I. C.. Jednocześnie wiośła o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że małoletni pochodzi z nieformalnego związku wnioskodawczyni i uczestnika postępowania. Rodzice małoletniego rozstali się gdy miał on 6 miesięcy. Uczestnik został wówczas osadzony w zakładzie karnym, celem odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy. Po opuszczeniu zakładu karnego uczestnik nie interesował się małoletnim, jego rozwojem, stanem zdrowia i wychowaniem. W 2015 roku uregulowane zostały kontakty uczestnika postępowania z synem, w ten sposób że odbywają się one w każdą sobotę od godziny 13:30 do 17:30. Uczestnik nie realizuje prawidłowo ustalanych kontaktów. W obecności małoletniego zachowuje się nieodpowiednio obraża wnioskodawczynię i kieruje wobec niej wulgarne wyzwiska. Nastawia małoletniego przeciwko matce, przewozi go bez odpowiedniego fotelika. W dniu 23 lutego 2019 roku, podczas odbioru małoletniego w obecności dziecka złapał wnioskodawczynię za ramiona, szarpnął nią i rzucił o ziemię. Małoletni bardzo przeżył atak agresji ojca, a zdarzenie zakończyło się interwencją policji.

W odpowiedzi na wniosek złożonej w dniu 8 kwietnia 2019 roku uczestnik postępowania wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż jest ojcem małoletniego I., jednakże zaprzecza wszystkim okolicznościom wskazanym w treści wniosku. Podniósł, iż od urodzenia syna interesuje się nim, jego stanem zdrowia i wychowaniem. Wnioskodawczyni utrudnia mu dostęp do informacji na temat syna i udział w uroczystościach z jego udziałem. Podczas

realizacji kontaktów wnioskodawczynie prowokuje kłótnie. Uczestnik łoży na utrzymanie syna, zabiera go do siebie by mógł poznać swojego młodszego brata.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2019 roku pełnomocnik wnioskodawczynie poparł osobisty wniosek o pozbawienie uczestnika władzy rodzicielskiej nad małoletnim, jednocześnie wniósł o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W toku dalszych czynności procesowych strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletni I. C. urodzony (...) jest synem wnioskodawczynie M. L. i uczestnika postępowania Ł. C..

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego, k. 39)

Wnioskodawczynie M. L. ma 26 lat. Mieszka wraz z synem u swojej matki. Pracuje w firmie (...). Małoletni I. C. ma 7 lat. Uczęszcza do I klasy szkoły podstawowej. Interesuje się piłką nożną, kajakarstwem, jest dzieckiem zdrowym, rozwija się prawidłowo. Gdy uczęszczał do przedszkola był odbierany przez matkę i babcię. Ojciec małoletniego nie uczestniczył w wydarzeniach przedszkolnych. Małoletni wykazuje siłą więź z matką, która jest dla niego najważniejszą w osobą w życiu i daje mu poczucie bezpieczeństwa. Małoletni odczuwa lęk względem ojca, który jest spowodowany zachowaniem uczestnika wobec matki.

(dowód: akta tut. Sądu o sygn. III Nsm 731/18, opina sądowo-psychologiczna z dnia 11 kwietnia 2019 roku, k. 55-64 w aktach III Nsm 731/18, sprawozdanie kuratora z wywiadu środowiskowego, k. 34, zaświadczenie, k. 40, zaświadczenie, k. 71, opina sądowo-psychologiczna z dnia 11 kwietnia 2019 roku, k. 55-64 w aktach III Nsm 731/18)

Uczestnik postępowania Ł. C. ma 31 lat. Mieszka w K. wraz z partnerką A. K. i małoletnim synem K. C.. Rodzina zajmuje mieszkanie składające się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki i toalety. Jest funkcjonalnie urządzone, odpowiednio wyposażone, utrzymane w należytej porządku i czystości. Ł. C. pracuje w Austrii jako hydraulik za wynagrodzeniem około 1.600 euro miesięcznie. Jest zobowiązany do alimentacji małoletniego I., łożąc na jego utrzymanie kwotę 625 złotych miesięcznie. Obowiązek alimentacyjny realizuje prawidłowo. Ustalono również kontakty uczestnika z synem, w ten sposób, że mają się odbywać w każdą sobotę od godziny 13:30 – 17:30 poza miejscem zamieszkania małoletniego. Kontakty te odbywały się w miarę regularnie do zdarzenia z lutego 2019 roku. Obecnie małoletni postrzega ojca jako osobę zagrażającą jemu i jego matce

(dowód: akta tut. Sądu o sygn. III Nsm 731/18, wydruk z konta bankowego, k. 9-12 oraz k. 16-17, wydruk ze stron internetowych, k. 13-15, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 30-31, opina sądowo-psychologiczna z dnia 11 kwietnia 2019 roku, k. 55-64 w aktach III Nsm 731/18)

Rodzice małoletniego I. C. pozostają w silnym konflikcie.

Do lutego 2019 roku kontakty małoletniego z ojcem odbywały się zazwyczaj prawidłowo. W sytuacji gdy małoletni był wydawany przez babcię K. L., odbywało się to bez kłótni i awantur. Małoletni gdy nie chciał iść to komunikował to ojcu i nie dochodziło do realizacji kontaktu. Małoletni wraz z ojcem jechał do miejsca swojego zamieszkania, gdzie spędzali wspólnie czas. Podczas gdy wnioskodawczynie wydawała małoletniego na kontakt z ojcem, dochodziło pomiędzy stronami do awantur. Małoletni niejednokrotnie był świadkiem nieprawidłowych zachowań jego rodziców względem siebie. Wnioskodawczynie niejednokrotnie zarzucała uczestnikowi, że nie przewozi syna w odpowiednim foteliku. Miała dostrzegać brak fotelika z okna 2 piętra mieszkania. Co najcieniej 4 krotnie zawiadomiła policję, że ojciec dziecka przewozi I. bez fotelika. Nigdy policja nie potwierdziła takiego zdarzenia. W dniu 23 lutego 2019 roku pomiędzy stronami wywiązała się awantura, która zakończyła się interwencją policji. Wyrokiem z dnia 17 lipca 2019 roku o sygn. akt II K 150/19 (prawomocnym z dniem 18 sierpnia 2019 roku) uczestnik postępowania został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 217 § 1 kk, przez to, że w dniu 23 lutego 2019 roku w R. złapał za ramiona wnioskodawczynie M. L., szarpnął ją, a następnie pchnął na ziemię, na skutek czego upadła, naruszając powyższym

zachowaniem jej nietykalność cielesną. Świadkiem, tego zdarzenia był małoletni I. C.. Od tego zdarzenia małoletni nie widział się z ojcem. Wykazuje w stosunku do niego lęk, obawia się go. Uczestnik starał się zażegnać istniejący konflikt, wysyłając smsy wnioskodawczyni. Był w szkole syna jednakże nie uzyskał informacji.

We wcześniej strony nigdy nie uzgadniały żadnych kwestii związanych z sytuacją małoletniego. To wnioskodawczyni dokonała wyboru szkoły, wcześniej przedszkola. Uczestnik nie utrzymuje kontaktów ze szkołą małoletniego. Pracuje bowiem za granicą i jest nieobecny w kraju w dni powszednie. Raz był w szkole lecz odmówiono jemu informacji powołując się ochronę danych osobowych. Uczestnik nie chodzi z synem do lekarza – jedna wizyta miała miejsce kiedy I. był mały i wymagał konsultacji lekarskiej. Wnioskodawczyni obecnie ni odpowiada na smsy uczestnika postępowania. Wnioskodawczyni, kiedy jeszcze I. bywał u ojca nie wyrażała zgody na przedłużenie wizyty o kilkadziesiąt minut, ani też na wcześniejsze wydanie syna.

(dowód: akta tut. Sądu o sygn. III Nsm 731/18, wydruk z konta bankowego, k. 9-12 oraz k. 16-17, wydruk ze stron internetowych, k. 13-15, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 30-31, opina sądowo-psychologiczna z dnia 11 kwietnia 2019 roku, k. 55-64 w aktach III Nsm 731/18, wyrok z dnia 17 lipca 2019 roku w aktach Sądu Rejonowego w Raciborzu II wydział Karny o sygn. II K 150/19, zeznania świadka K. laska, k. 92-94, zeznania świadka A. K., k. 94-95, przesłuchanie wnioskodawczyni, k. 102-103, przesłuchanie uczestnika postępowania, k. 103-104)

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci sprawozdań kuratorów, zeznań świadków, przesłuchania wnioskodawczyni i uczestnika postępowania oraz akt wskazanych Sądu tut. Sądu, na podstawie których ustalił, jakie warunki bytowe posiadają strony oraz w jaki sposób wykonują posiadana władzę rodzicielską.

Ustalenia relacji uczestnika postępowania z synem, Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu psychologii L. K.. Sąd ocenił tę opinię jako precyzyjną i wszechstronną oraz stanowiącą środek dowodowy cechujący się znamieniem szczegółowej wiedzy i doświadczenia w specjalistycznej dziedzinie, a nade wszystko znamieniem obiektywizmu. Sąd na podstawie art. 235² pkt 4 kpc pominąć dowód na karcie 41 – 70 jako niemożliwy do przeprowadzenia, gdyż jest nieczytelny.

Sąd zważył, co następuje.

Przepis art. 95 § 1 kro stanowi, iż władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw. Zgodnie z treścią art. 95 § 3 k.r.o. władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny.

Stosownie do art. 111 § 1 k.r.o. jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej; przy czym pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Do pozbawienia władzy rodzicielskiej wystarczy zaistnienie którejkolwiek z podstaw faktycznych. Treścią władzy rodzicielskiej są m.in. określone prawa rodziców. Z praw tych rodzice powinni korzystać tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Jeżeli rodzice korzystają ze swoich praw niezgodnie z interesem dziecka, stanowi to nadużycie władzy rodzicielskiej. Treścią władzy rodzicielskiej są jednak nie tylko określone prawa, ale przede wszystkim określone obowiązki rodziców. Owe obowiązki dotyczą pieczy nad dzieckiem, zarządu jego majątkiem oraz wychowania dziecka. Do zespołu obowiązków zalicza się również obowiązek kierowania dzieckiem oraz obowiązek reprezentowania go. Jeżeli rodzic w sposób rażący zaniedbuje swoje obowiązki względem dziecka, stanowi to podstawę faktyczną pozbawienia władzy rodzicielskiej. Zaniedbywanie przez rodziców ich obowiązków wobec dziecka polega przede wszystkim na tym, że w ogóle nie wykonują oni określonych obowiązków [Henryk Haak "Władza rodzicielska" - komentarz- Toruń 1995]

W ocenie Sądu obecnie nie istnieje żadna z powyższych przesłanek.

W szczególności brak jest uznania, iż istnieje trwała przeszkoda w wykonywaniu władzy. Jakkolwiek uczestnik postępowania w tygodniu pracuje i przebywa za granicą, przez co ma ograniczoną możliwość kontaktu ze szkołą czy przedszkolem, to jednak pozostaje w odległości, która umożliwia utrzymywanie kontaktu z dzieckiem czy powrót do kraju w razie nagłej potrzeby. Poza tym praca zagranicą, w szczególności w Niemczech czy Austrii jest zjawiskiem dość powszechnym i sama w sobie nie może być w ocenie Sądu, podstawą do pozbawienia władzy.

Brak jest również podstaw do uznania, że uczestnik postępowania w sposób rażący zaniedbuje władzę rodzicielską wobec I. bądź jej nadużywa. Wskazać należy, iż zaniedbanie władzy lub jej nadużycie winno być intensywne zarówno co do podejmowanych działań lub zaniechań, jak i czasu ich trwania. Przede wszystkim zaś rodzic musi mieć obiektywną możliwość wykonywania tej władzy.

Analizując stan faktyczny Sąd uznał, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że uczestnik postępowania w sposób rażący zaniedbał swe obowiązki rodzicielskie lub nadużył władzy. Podkreślić bowiem należy, że, jak to zeznała matka wnioskodawczyni w niniejszej sprawie oraz w sprawie III Nsm 731/18, uczestnik interesował się synem, utrzymywał regularny kontakt z nim, co najmniej do zdarzenia z lutego 2019 roku. Małoletni wydawany ojcu przez babcię, zazwyczaj chętnie spotykał się z ojcem i wykazywał chęć kontaktu z nim. Bywało, że uczestnik chciał przedłużyć kontakt z synem o kilkadziesiąt minut, na co matka dziecka się nie zgadzała.

Uczestnik postępowania regularnie łoży na utrzymanie syna. Ponadto jedyny zarzut jaki można postawić uczestnikowi postępowania to ten, iż niewłaściwie zachowuje się wobec wnioskodawczyni i to w obecności małego. Zważyć jednak należy, iż również postawa wnioskodawczyni nie jest należyta. Nie ułatwiała bowiem utrzymywania kontaktów syna i ojca lecz je utrudniała. Nieuzasadnione zawiadomienia na policji, ciągłe pretensje wyrażane chociażby w sms-ach do uczestnika postępowania wskazują, iż w obecności dziecka prezentowała swoją niechęć do ojca dziecka i kontaktów. Kulminacją wzajemnej niechęci stron było zdarzenie z lutego 2019 roku, którego świadkiem był mały. Karygodnym zachowaniem ze strony uczestnika były rękoczynny wobec matki dziecka, jednak niezrozumiałe są też motywy wnioskodawczyni, która do sytuacji konfliktowej doprowadziła, nie zważając na obecność syna i do końca nie wiadomo, po co udała się na dół (wskazać należy, iż w trakcie przesłuchania raz twierdziła, iż widziała z drugiego piętra brak fotelika, a następnie, iż nie wie czy był fotelik). Mają na uwadze powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, iż w postawie uczestnika postępowania nie można dopatrzeć się takich nadużyć władzy lub zaniedbań w jej wykonywaniu, które można by określić jako rażące, a w konsekwencji skutkujące pozbawieniem władzy rodzicielskiej. Sąd dostrzega, iż postawa rodzicielska uczestnika postępowania nie jest idealna i wymaga korekty. Jednak to samo można powiedzieć o wnioskodawczyni. W ocenie Sądu konflikt pomiędzy stronami rażąco obniża ich kompetencje wychowawcze. Wprowadza I. w konflikt lojalnościowy, albowiem wraz z wiekiem jest on coraz bardziej świadom konfliktu pomiędzy rodzicami.

Odnosnie obecnej niechęci syna do kontaktów z ojcem, Sąd wyraża przeświadczenie, iż ma on charakter czasowy i strony doprowadzą do jego rozwiązania pokazując dziecku, iż wzajemnie akceptują kontakty I. z ojcem, a konsekwencji w przyszłości nie będzie potrzeby w ingerencję Sądu w wykonywanie władzy lub kontakty.

Reasumując Sąd uznał, iż brak jest podstaw do pobawienia władzy, tym bardziej, iż jak podała wnioskodawczyni, fakt posiadania władzy przez uczestnika postępowania w niczym jej nie przeszkadza.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 kpc obciążając strony kosztami postępowania.